

Dragostea pentru dușmani

Text biblic : Luca 6:27-36

Versetul de aur

Dar Eu vă spun vouă care Mă ascultați: Iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, rugați-vă pentru cei ce se poartă rău cu voi.
(Luca 6:37-38)

Introducere

Luca 6 conține o relatare a ceea ce a fost numit în mod tradițional Predica din câmpie. De-a lungul anilor, o mare atenție a fost acordată relației dintre Predica din câmpie și relatarea lui Matei din Predica de pe munte. Unii comentatori le-au văzut ca fiind versiuni diferite ale aceluiași eveniment. Alții (poate cei mai mulți) au înțeles că sunt independente una de cealaltă. Aceasta pare a fi cea mai bună interpretare și este cea pe care o vom urmări astăzi. Diferențele dintre cele două predici sunt ușor de văzut. Una a fost pe munte (Matei 5: 1), celălaltă la câmpie (podis în Română - (Luca 6:17). Predica de la câmpie este doar de 1/4 din lungimea Predicii de pe Muntele. Fericirile, cu care începe Predica de pe Munte (Matei 5: 3–11), conțin numai binecuvântări; Predica de pe câmpie începe cu (mai puține) binecuvântări care sunt urmate de un set de compătimiri. (Luca 6: 24–26). Ambele predici arată o mare preocupare pentru cei săraci și respinși social (ex: Matei 5: 5, 10; Luca 6: 20–22), învățând iubirea dușmanilor (ex: Matei 5: 43–48), milostenia este baza împărăției (exemplu: 5: 7), spre deosebire de ceea ce fac ipocriții (ex: 6: 2, 5, 16; Luca 6:42) etc. Faptul că ambele predici tratează aceeași temă indică cât de des au apărut în predicarea și slujirea lui Isus,. Predica de pe câmpie se deschide cu o serie de binecuvântări și amenințări (Luca 6: 20-26). Majoritatea oamenilor, atunci, și acum, ar indica pe cei bogați și puternici, ca populari și de frunte, ca oameni de succes și onorați în această viață. Isus spune că nu este așa. Mai degrabă, cei săraci și flămânzi, și cei persecutați, sunt cu adevărat binecuvântați. Ei vor aștepta cu nerăbdare binecuvântări inimaginabile în aceea zi.

Contextul lecției

I. Iubește-ți dușmanii (Luca 6:27-30)

A. În schimbul urii (v 27)

Cererea pe care Isus o face în acest verset este una la care majoritatea dintre noi vom rezista aproape instinctiv. Este un standard ridicat și nu este natural pentru noi, dar este cu siguranță realizabil. Cheia constă în desăvârșirea pe care Isus o solicită în altă parte (Matei 19:21). Desăvârșirea (cu excepția lui Dumnezeu) nu exprimă o viață fără de păcat. Mai degrabă, desăvârșirea presupune un proces de creștere continuă și constantă până la maturitate (ex 2 Corinteni 7: 1; iar în contrast Evrei 10:14; 11:40). Credinciosul care crește devine tot mai capabil să arate dragoste pentru dușmani. Dragostea este definită prin acțiune (fă bine), nu prin sentiment sau simțuri. Dragostea costă ceva; nu este pe gratis.

B. Binecuvântați și rugați-vă (v 28)

Acest verset prezintă dragostea demonstrată prin vorbire. Acestea sunt exemple care, cel mai probabil, ar fi provenit din experiențele zilnice ale ascultătorilor lui Isus. Mulți dintre ei au fost marginalizați social sau săraci, și nu erau respectați de oameni.

C. Iartă și fi generos (v 29-30)

Dragostea trebuie demonstrată prin acțiune. Din nou, nu este deloc în natura noastră să acceptăm acest fel de tratament. Dorința de represalii este extrem de puternică în astfel de situații. Standardele lui Isus nu se bazează pe ceea ce fac oamenii în mod natural. În schimb, se bazează pe caracterul și conduita lui Dumnezeu. Isus avea să demonstreze acest adevăr în ultimele sale zile. Trebuie să luăm în considerare doar suferința lui și cât de ușor ar fi putut să o oprească, pentru a realiza că Isus a demonstrat exact ceea ce a predicat (Matei 26: 36-27: 56).

II. Iubiți pe toți (v 31-36)

A. Fiți mai buni (v 31-34)

În timp ce Luca 6: 27–30 descrie comportamente specifice care caracterizează împărăția pe care Isus o va întemeia, versetele 31–36 vorbesc despre motivele acestui comportament. Este de remarcat că nu este vorba numai de dușmani, ci de toți oamenii. Nu ne mai concentrăm strict pe tratarea dușmanilor unei persoane, ci asupra oamenilor în general. Ținta cuvintelor lui Isus s-a extins pentru a include pe toți cu care venim în contact. Această afirmație este ceea ce se numește ”Regula de aur” descrisă în Levetic 19:18, ” Să nu te răzbiți și să nu îți necaz pe copiii poporului tău. Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”. Isus i-a chemat pe ucenici săi să treacă acest standard limitat. Ei trebuiau să dea și să facă bine fără să aștepte ceva în schimb sau recompensă de orice fel. Acesta este standardul superior, „dreptatea care o depășește pe cea a fariseilor și a cărturarilor legii” (Matei 5:20), pe care Isus a cerut-o.

B. Arătați că sunteți copii lui Dumnezeu (v 35-36)

Versetul 35 este un fel de prezentare sumară a întregul pasaj, o repetare concisă a temei principale. Din nou accentul se pune pe acțiune. Este tentant pentru noi să fim de acord cu Isus că dragostea creștină autentică nu caută niciun beneficiu dincolo de posibilitatea de a acționa în dragoste. Am putea să fim de acord și apoi să trecem la versetul următor. Dar dacă ne oprim și ne gândim la modul în care Isus a repetat această idee și dacă ne gândim și la faptul că iubirea este principiul moral dominant în Noul Testament, atunci ar trebui să ne oprim pentru a ne cerceta cu atenție propriile intenții. Cinstit, putem noi acționa într-un fel în care ne sacrificăm personal? Putem acționa în interesul altora, fără a aștepta nimic în schimb? Putem acționa fără să așteptăm carduri de mulțumire sau bătăi pe umăr? Aceste motive devin avantaje pentru noi atunci când demonstrăm felul de dragoste pe care Isus a avut-o în minte. Isus a subliniat clar că abilitatea de a-i iubi pe alții într-o manieră sacrificială este o componentă importantă a răsplății noastre eterne. Acest tip de iubire este o parte vitală a identității noastre de copii ai Celui Atotputernic. În acest fel, predica lui Isus prezintă ideea că motivația pentru a trăi o viață de sfințenie nu se bazează pe „ce beneficii vom avea”, aici și acum.

Concluzii

Ceea ce se spune în textul de astăzi necesită de fapt foarte puține comentarii. Nu există probleme textuale sau referințe culturale de neînțeles care trebuie explicate pentru ca cititorul să înțeleagă acest pasaj. Acesta nu este un pasaj dificil de înțeles. Cu toate acestea, este un pasaj extrem de dificil de pus în practică. Așa cum am sugerat la început, acest lucru se datorează faptului că modul de viață pe care Isus l-a descris aici contravine fundamentelor naturii umane: dorința adâncă de răzbunare, recompense pentru nedreptate, respectul celorlalți. Având în vedere acest lucru, este obișnuit să vedem învățăturile lui Isus din Predica de pe câmpie ca fiind imposibil de practicat sau nerealist - chiar și printre creștini - și să căutăm o cale de a evita implicațiile cuvintelor lui Isus. Cea mai adevărată și cea mai bună aplicație pe care o putem face din cuvintele lui Isus este pur și simplu să respingem acest mod de a gândi, deschizând astfel calea cuvintelor Sale spre dragostea dușmanilor pentru a modela inimile și viețile noastre.

Ce trebuie să memorăm: *Isus ne cheamă la un fel nou de viață.*